Dosar nr. 2c-1658/25
nr. electronic: 2-25123790-12-2c-29082025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii
(dispozitiv)

20 octombrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Judecător (unipersonal) Țurcanu Radu

în sediul instanței, a soluționat cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă, înaintată de avocatul Sergiu Munteanu în interesele reclamantului „Vincuvin" SRL către SRL „Fortus" cu privire la încasarea datoriilor și a cheltuielilor de judecată, și

în conformitate cu prevederile art. art. 94, 236, 238-241, 276^2-276^4, 362 alin. (1) CPC al RM, judecătorul,

hotărăște:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Sergiu Munteanu în interesele reclamantului SRL „Vincuvin" către SRL „Fortus" cu privire la încasarea datoriilor și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la SRL „Fortus", IDNO: 1004600004104, cu sediul în mun. Chișinău bd. Grigore Vieru nr. 5, în beneficiul SRL „Vincuvin", IDNO: 1017600046573, cu sediul în mun. Chișinău, bd. Constantin Negruzzi nr. 1, ap. 55, dobânda de întârziere legală în sumă de 192,60 lei formată în urma neachitării datoriei conform facturii fiscale EAX000154897 din 30.04.2025, taxa de stat la înaintarea acțiunii în sumă de 257,68 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă 2 000 lei, iar în total suma de 2 650,28 (două mii șase sute cinzeci, 28) lei.

În partea încasării datoriei de bază, cerințele se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător
Țurcanu Radu

Dosar nr. 2c-1658/25
nr. electronic: 2-25123790-12-2c-29082025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

Dispozitivul Hotărârii pronunțat public la 20 octombrie 2025
Hotărârea integrală întocmită la 17 noiembrie 2025, în baza cererii de apel cu nr. 04/1-1.2-31834 din 30.10.2025 și recepționată de judecător fizic la 13.11.2025

20 octombrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Judecător (unipersonal) Țurcanu Radu

în sediul instanței, a soluționat cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă, înaintată de avocatul Sergiu Munteanu în interesele reclamantului „Vincuvin" SRL către SRL „Fortus" cu privire la încasarea datoriilor și a cheltuielilor de judecată, și

constată:

La 28.08.2025, avocatul Sergiu Munteanu în interesele reclamantului „Vincuvin" SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecata către SRL „Fortus" cu privire la încasarea datoriei în sumă de 5 000 lei, dobânda de întârziere în sumă de 192,60 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată formată din taxa de stat

în sumă de 257,68 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei și 2 000 lei cheltuielile de asistență juridică.

Cererea nominalizată a fost repartizată în mod automat aleatoriu, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, la 29.08.2025, ora 11:09, judecătorului Radu Țurcanu, fizic fiind transmisă acestui la 01.09.2025.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că la data de 30.04.2025 „Vincuvin" SRL a vândut iar „Fortus" SRL a cumpărat marfa și anume vinuri în sumă totală de 5 000 lei, fapt confirmat prin factura fiscală semnată de ambele părți.

Susține că, pînă la data înaintării prezentei acțiuni „Fortus" SRL nu a achitat nimic din datorie către „Vincuvin" SRL.

Menționează că, conform datelor financiare/actului de verificare din data de 11.08.2025 ale lui „Vincuvin" SRL, la data înaintării prezentei acțiuni „Fortus" SRL înregistrează restanțe în partea ce ține de executarea obligațiilor față de „Vincuvin" SRL, în mărime de 5 000 lei.

Reclamantul mai menționează că, potrivit art. 861 alin. (2) Cod civil, în lipsa unei obligații de executare imediată, debitorul este ținut să își execute obligația în termen de 7 zile de la primirea facturii. În aceste condiții, reclamantul susține că „Fortus" SRL era obligată să achite facturile cel târziu în a șaptea zi de la emitere, iar neexecutarea în termen o plasează în întârziere începând cu data de 07.05.2025

Susține că, în legătură cu neachitarea datoriei de către „Fortus" SRL, fapt care generează dificultăți și pierderi financiare pentru „Vincuvin" SRL, reclamantul solicită obligarea pârâtului la achitarea prejudiciului sub formă de dobândă de întârziere legală în sumă de 192,60 lei, calculată conform legislației în vigoare pentru perioada 07.05.2025–15.08.2025.

Mai susține reclamantul că, întru încercarea de a soluționa amiabil faptul neachitării în termen a datoriei de către „Fortus" SRL, reclamantul a expediat la 15.08.2025 o notificare prin care a solicitat achitarea datoriei până la 25.08.2025, însă, potrivit extrasului Poștei Moldovei, aceasta nu a fost recepționată, având statutul „Sosirea la oficiul de livrare",

Comunică, că pârâtul a fost preîntâmpinat de faptul în care se va recurge la încasarea forțată a datoriei, se va pretinde și la achitarea în contul reclamantului a tuturor cheltuielilor suportate pentru adresarea în instanța de judecată, inclusiv și calcularea dobânzilor de întârziere.

Prin urmare, reclamantul SRL „Vincuvin" solicită încasarea de la „Fortus" SRL a datoriei în sumă de 5 000 lei, dobânda de întârziere în sumă de 192,60 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată formată din taxa de stat în sumă de 257,68 lei, taxa de timbru în sumă de 200 lei și 2 000 lei cheltuielile de asistență juridică.

În drept reclamantul și-a întemeiat cererea pe prevederile, art. art. 775, 776, 861, 912, 942, Cod civil și art. art. 166,167,174-178 din Cod de procedură civilă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 02.09.2025, în temeiul art. 276^2-276^3 CPC, s-a acceptat spre examinare, în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată sus menționată, și s-a acordat termen pârâtului pentru a asigura soluționarea obiectivă și justă a cererii cu valoare redusă, fiind explicat acestuia, inclusiv dreptul de a depune referință asupra cererii cu valoare redusă în termen de 30 de zile de la data recepționării copiei cererii cu anexe.

Totodată reieșind din materialele cauzei, după depunerea cererii cu valoare redusă, întru respectarea dispozițiilor art. 276^3 alin. (3) Cod de procedură civilă, pârâtului „Fortus" SRL, de către instanță i-a fost expediate la adresa acestuia copia cererii de chemare în judecată cu anexe, iar conform avizului de recepție din 08.09.2025, parvenit în adresa instanței de judecată, pârâtul „Fortus" SRL, a recepționat încheierea instanței din 02.09.2025 și cererea de chemare în judecată cu anexe, fapt confirmat prin semnătura pârâtului pe avizul de recepție parvenit în adresa instanței (f.d.26).

Fiind înștiințată despre examinarea cauzei, pârâtul „Fortus" SRL prin intermediul avocatei Palamari Aliona, la data de 18.09.2025 prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de către SRL"Vincuvin" împotriva SRL „Fortus" ca fiind neîntemeiată.

Prin referința înaintată, pârâtul a menționat că, la 08.09.2025, pârâtul a recepționat cererea de chemare în judecată formulată de reclamant, însă cererea este neîntemeiată din următoarele motive.

Susține că la 15.08.2025, reclamantul a expediat o notificare privind o pretinsă datorie pentru achiziția unor produse de vin, iar conform Regulamentului serviciilor poștale, trimiterile interne se păstrează 15 zile calendaristice de la sosirea în oficiul poștal, iar extrasul de pe site-ul Poștei Moldovei confirma statutul „sosire la oficiul de livrare".

Menționează că, termenul-limită indicat de reclamant 25.08.2025, a expirat înainte ca pârâtul să poată lua efectiv cunoștință de conținutul notificării, aceasta putând fi ridicată legal până la 30.08.2025.

Reține că, în aceste condiții, pârâtul nu a avut un termen rezonabil de conformare. Cu atât mai mult cu cât reclamantul a depus cererea de chemare în judecată la 28.08.2025, adică înainte de expirarea perioadei legale de păstrare a notificării și înainte ca pârâtul să aibă posibilitatea reală de a reacționa.

Menționează pârâtul că imediat după primirea efectivă a notificării, la 29.08.2025, SRL „Fortus" a achitat integral suma datorată, fapt confirmat prin înscrisurile anexate la referință.

Susține că, reclamantul a intentat acțiunea fără a acorda pârâtului un termen rezonabil de conformare, iar obligația fiind ulterior executată integral, acesta urmează a suporta toate cheltuielile de judecată, inclusiv cheltuielile de asistență juridică.

Astfel pârâtul solicită respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de către SRL„Vincuvin" împotriva SRL „Fortus" ca fiind neîntemeiată.

Judecătorul reține cazului că, părților le-au fost create în cadrul judecării cauzei civile, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, aspect ce se încadrează în asigurarea părților a dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6§1 CEDO, fapt ce acordă dreptul instanței de a judeca cauza în baza probelor și înscrisurilor anexate la dosar, în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă, în lipsa părților.

Analizând cererea înaintată, motivele de fapt și de drept expuse, studii materialele dosarului, judecătorul constată necesar de a admite parțial acțiunea ca fiind una întemeiată, din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Codul de procedură civilă, procedura de judecare a cauzelor civile în instanțele judecătorești de drept comun este stabilită de Constituția Republicii Moldova, de hotărârile și deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului, de hotărârile Curții Constituționale, de prezentul cod și de alte legi organice.

Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispozițiilor fundamentale ale Constituției Republicii Moldova și prezentului cod.

În conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) și (2) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri.

Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Potrivit art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Probele se apreciază în conformitate cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, care statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În corespundere cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanța și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea.

Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

Articolul 276^2 alin. (1) CPC statuează că, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Astfel, ținând cont de faptul că cerințele formulate de SRL „Vincuvin” nu depășesc 10 salarii medii pe economie (16 100 x 10 = 161 000 lei) prognozat la data sesizării instanței, litigiul se judecă potrivit procedurii în cazul cererilor cu valoare redusă, stabilită la capitolul XXI din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 276^4 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Din conținutul materialelor dosarului se atestă că, în baza facturii fiscale EAX din 30.04.2025, reclamantul „Vincuvin” SRL, în calitate de furnizor, a livrat

pârâtului „Fortus” SRL, în calitate de cumpărător, marfă și anume vinuri în valoare totală de 5 000 lei, livrarea și recepționarea mărfii sunt confirmate prin factura fiscală semnată de ambele părți (f.d. 15).

Totodată, datoria în sumă de 5 000 lei este confirmată și prin actul de verificare din 11.08.2025 întocmit și semnat de reclamant, conform căruia, „Fortus” SRL la data înaintării prezentei acțiuni înregistrează restanțe în partea ce ține de executarea obligațiilor față de ”Vincuvin” SRL, în mărime de 5 000 lei (f.d.16).

De asemenea, actele cauzei indică faptul că în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă reclamantul a expediat pârâtului notificare la data de 15.08.2025, solicitând achitarea datoriei până la 25.08.2025, însă potrivit extrasului de pe pagina oficială a Poștei Moldovei confirmă că notificarea a ajuns în oficiul poștal destinatar, având statutul „sosire la oficiul de livrare” (f.d.17-18).

Or, în astfel de circumstanțe, având în vedere că de către SRL „Vincuvin” au fost epuizate toate tentativele de soluționare extrajudiciară a acestui litigiu pentru rambursare datoriei restante în sumă de 5 000 lei, reclamanta s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată, în vederea încasări de la „Fortus” SRL atît a datoriei, cît și încasarea dobânzii de întârziere și a tuturor cheltuielilor de judecare a cauzei.

În această ordine de idei, judecătorul apreciază că conform art. 9 alin. (1) și (2) lit. a) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sînt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Astfel, potrivit art. 308 din Codul civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Totodată, art. 10 Cod Civil prevede că persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă pînă la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege

După cum rezultă din art. 312 alin.(1), (3) din Codul civil, consimțământ este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic. Intenția de a produce efecte juridice se determină din declarația sau comportamentul persoanei, așa cum ea a fost înțeleasă în mod rezonabil de către cealaltă parte a actului juridic sau, în cazul actelor juridice unilaterale, de către persoana căreia actul îi este destinat.

Potrivit art. 315 alin.(1) din Codul civil, obiect al actului juridic este obligația persoanei care a încheiat actul juridic.

Conform art. 774 alin.(1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

În conformitate cu prevederile art.776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Articolul 858, alin.(1)-(2), Cod civil, prevede că, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii, obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Judecătorul reține că potrivit art. 861 alin. (1) CC, în cazul în care termenul de executare a obligaţiei nu este determinat şi nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricînd executarea ei, iar debitorul este îndreptăţit să o execute oricînd. Iar aliniatul (2) al aceluiași articol prevede că, dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acțiunii în justiție față de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.

În temeiul art. 864 alin. (1) din Codul civil, chiar dacă, în favoarea debitorului, este stabilit un anumit termen de executare, creditorul poate pretinde executarea imediată a obligației în cazul în care debitorul se află în incapacitate de plată sau a redus garanțiile convenite anterior, sau în genere nu le-a putut prezenta, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.

Iar, potrivit art. 877 din Codul civil, creditorul nu este obligat să accepte o altă prestație decît cea datorată. Această regulă se aplică chiar și în cazul în care prestația propusă are o valoare mai mare.

În condițiile art. 901 din Codul civil, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

Cazului se atestă că, partea reclamantă în calitate de vânzător a predat mărfuri părții pârâte, conform facturilor fiscale EAX din 30.04.2025, în valoare totală de 5 000 lei, iar pârâtul în calitate de cumpărător a recepționat bunurile și urma să achite prețul acestora, însă, conform actului de verificare dintre părți din 11.08.2025, partea pârâtă nu a achitat costul mărfurilor, înregistrând o datorie față de partea reclamantă în mărime de 5 000 lei.

Judecătorul reține că în condițiile art.861 alin. (2) CC, „Fortus” SRL era obligată să achite facturile cel târziu în a șaptea zi de la emitere, iar neexecutarea în termen o plasează în întârziere începând cu data de 07.05.2025.

Judecătorul, reține și faptul că partea pârâtă a prezentat referință prin care a precizat că nu recunoaște acțiunea înaintată, argumentând că nu a avut posibilitatea reală de a lua cunoștință de notificarea expediată la 15.08.2025, întrucât aceasta se afla în termenul legal de păstrare la oficiul poștal și nu fusese încă ridicată.

Totodată, pârâtul susține că imediat după ce a luat cunoștință de existența datoriei, respectiv la 29.08.2025, a achitat integral suma de 5 000 lei, considerând că prin această executare obligația principală a fost stinsă, ceea ce, în opinia sa, ar lipsi reclamantul de interes procesual în promovarea acțiunii.

De asemenea, partea pârâtă a solicitat ca toate cheltuielile de judecată să fie puse în sarcina reclamantului, în temeiul art. 94–97 CPC RM, argumentând că acțiunea a fost intentată prematur și fără acordarea unui termen rezonabil de conformare.

În ceea ce privește notificarea transmisă la data de 15.08.2025, judecătorul reține că aceasta a ajuns la oficiul poștal al pârâtului, însă nu a fost efectiv ridicată de către acesta până la data expedierii acțiunii în instanță. Cu toate acestea, potrivit jurisprudenței constante și normelor civile aplicabile, obligația debitorului nu ia naștere prin simpla notificare, ci își are temeiul direct potrivit facturei ce atestă livrarea mărfii. Notificarea reprezintă doar o reiterare a obligației scadente, iar nepreluarea corespondenței nu poate înlătura situația de întârziere deja produsă din 07.05.2025.

În ceea ce privește plata sumei de 5 000 lei efectuată la 29.08.2025, judecătorul reține că aceasta a fost realizată după depunerea acțiunii, fapt care confirmă că, la momentul sesizării instanței, obligația nu era executată. Or, efectuarea plății ulterior nu înlătură interesul procesual al reclamantului, întrucât întârzierea în executare i-a cauzat prejudicii și l-a determinat să inițieze procedura judiciară pentru valorificarea drepturilor sale.

Iar, poziția de apărare a pârâtului privind lipsa unui termen rezonabil în notificare și imposibilitatea de a cunoaște conținutul acesteia înainte de depunerea acțiunii nu pot produce efecte în ceea ce privește obligația deja scadentă, întrucât termenul legal de executare a început să curgă din momentul livrării și semnării facturii, nu din momentul expedierii notificării.

Nici Notificarea din 15.08.2025 nu reprezintă un termen de grație care să suspende sau să modifice scadența obligației.

Judecătorul la caz reține că raportul obligațional dintre părți s-a născut prin procurarea mărfii în baza facturii fiscale din 30.04.2025, semnată de ambele părți, act care atestă atât livrarea, cât și acceptarea mărfii de către pârât. În consecință, obligația de achitare a prețului a luat naștere în mod imediat, scadența rezultând

din natura facturii fiscale de livrare și recepționare a marfii. Legea nu condiționează exigibilitatea obligației de plata unei notificări ulterioare, întrucât notificarea nu generează scadența, ci reprezintă doar o reiterare a unei obligații deja scadente. Iar potrivit art. 861 alin. (2) CC, în lipsa unui termen contractual expres, debitorul este ținut să execute obligația în termen de 7 zile din momentul primirii facturii, astfel că pârâtul, având factura în posesie încă de la data livrării, se afla în întârziere începând cu 07.05.2025. Prin urmare, invocarea neprimirii notificării din 15.08.2025 nu poate înlătura întârzierea deja produsă, întrucât scadența obligației de plată nu este subordonată notificării, ci actului de facturare și acceptării mărfii.

La caz, judecătorul menționează că, după înaintarea cererii de chemare în judecată, pârâtul, prin referința depusă, a prezentat ordinul de plată nr. 359 din 29.08.2025, prin care se confirmă achitarea integrală a datoriei respective (f.d. 36), iar potrivit art. 966 din Codul civil, obligația se stinge prin executare corespunzătoare, iar odată cu achitarea integrală a sumei datorate, creanța reclamantului se consideră stinsă în ceea ce privește datoria de bază.

În aceste condiții, judecătorul constată că nu există temei legal pentru a dispune încasarea repetată a sumei de 5 000 lei, întrucât aceasta a fost deja achitată și nu mai constituie un obiect litigios actual.

Astfel, judecătorul va lua act de achitarea datoriei și va respinge capătul de cerere privind încasarea sumei de 5 000 lei, întrucât această pretenție nu mai reprezintă un obiect litigios actual.

Cu referire la pretenția de încasare a dobânzii de întârziere în mărime de de 192,60 lei, judecătorul reține că art. 942 alin. (1)- (2) CC, prevede că în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Judecătorul reține că reclamantul a fost determinat să formuleze acțiunea ca urmare a neexecutării obligației la termen de către pârât, iar plata ulterioară nu înlătură dreptul la dobânda legală acumulată până la data executării, nici la recuperarea cheltuielilor rezonabile efectuate pentru formularea acțiunii.

În aceste condiții, judecătorul constată că pretenția reclamantului privind încasarea dobânzii de întârziere legale în cuantum de 192,60 lei, calculată pentru intervalul 07.05.2025–15.08.2025, reprezintă o consecință directă a neexecutării

obligației la termen și se încadrează în mecanismul compensator prevăzut de legislația civilă. Dobânda legală urmărește repararea prejudiciului suferit de creditor prin lipsirea de folosința sumei de bani scadente, fără a necesita proba unui prejudiciu material distinct.

Întrucât pârâtul nu a achitat datoria în termenul stabilit, iar calculul prezentat de reclamant este confirmat de înscrisurile din dosar și reflectă perioada în care debitorul s-a aflat în întârziere, judecătorul reține că suma de 192,60 lei constituie o obligație suplimentară stabilită de lege în legătură cu neexecutarea la termen a obligației principale.

Având în vedere că obligația de plată nu a fost executată la termen, judecătorul va admite capătul de cerere privind încasarea dobânzii de întârziere legală și va obliga pârâtul la plata sumei de 192,60 lei, cu titlu de dobândă de întârziere legală.

De asemenea, prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat compensarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze.

Astfel, potrivit art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit prevederilor art. 90 lit. i) și l) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a pricinii fac parte: cheltuielile de asistență juridică; alte cheltuieli necesare, suportate de instanță și de participanții la proces.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin urmare, judecătorul constată necesitatea de a compensa cheltuielile suportate de reclamant și va încasa din contul pârâtului în beneficiul SRL „Vincuvin” sumă de 257,68 lei cu titlul de taxă de stat, achitată la înaintarea acțiunii potrivit confirmîrii de achitare a notei de plată nr. A00806500560798 din 25.08.2025 (f.d.5) și suma de 200 lei suportate la achitarea taxei de timbru conform confirmării de achitare a notei de plată nr. A00289500561930 din 25.08.2025 (f.d.3).

Judecătorul consideră justificat și temeinic încasarea de la SRL „Fortus”,, în beneficiul reclamantei, cheltuielile de judecată sub formă de cheltuieli privind achitarea taxei de stat în mărime de 257,68 lei și taxa de timbru în mărime de 200 lei.

Totodată, conform art.26 alin.(1) și (3) din Constituția Republicii Moldova, dreptul la apărare este garantat. În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

Conform prevederilor art. 96 alin.(1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Cu referire la solicitarea reclamantei privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2 000 lei, judecătorul reține că, reclamantul „Vincuvin" SRL, în prezentul proces civil a fost reprezentată de către avocatul Sergiu Munteanu, fapt confirmat prin mandatul avocațial anexat la materiale cauzei nr. MA 2340969 din 12.08.2025 (f.d.2), suportând în acest sens cheltuieli în mărime de 2 000 lei, fapt confirmat prin confirmarea de achitare a notei de plată nr. A00904500559089 din 25.08.2025 (f.d.4).

Judecătorul consideră că solicitările formulate vis-a-vis de încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu acordarea serviciilor de asistență juridică la examinarea prezentei cauze, acestea sunt întemeiate, au fost reale, necesare şi rezonabile.

În această ordine de idei, judecătorul invocă jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care fiind confruntată cu soluționarea cauzelor contra Moldovei, a rambursat părților cheltuielile pentru asistență juridică, notând caracterul real, necesar şi rezonabil al sumelor solicitate prin raportare la complexitatea cauzei şi aportul considerabil al avocaților.

Având în susținere prevederile legale reținute, judecătorul conchide asupra necesității încasării din contul lui SRL „Fortus" în beneficiul reclamantului SRL „Vincuvin" a acestor cheltuieli de judecată sub forma asistenței juridice în mărime de 2 000 lei, ca fiind o sumă echitabilă, fiind, totodată și direct proporțională cu volumul de muncă al avocatului, precum și cu complexitatea cauzei respective.

Prin urmare, judecătorul va dispune încasarea de la SRL „Fortus" în beneficiul " SRL „Vincuvin" a cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică sumă de 2 000 lei, taxa de stat în sumă de 257,68 lei și taxa de timbru în mărime de 200 lei.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând cumulul probatoriu în raport cu norma legală aplicabilă speței, judecătorul ajunge la concluzia de a încasa din contul pârâtului SRL „Fortus" în beneficiul reclamantului SRL „Vincuvin" dobânda de întârziere legală în sumă de 192,60 lei formată în urma neachitării datoriei conform facturii fiscale EAX000154897 din 30.04.2025, taxa de stat la

înaintarea acțiunii în sumă de 257,68 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă 2 000 lei, iar în total suma de 2 650,28 lei.

Cu privire la capătul de cerere privind încasarea datoriei de bază, judecătorul reține că în măsura în care obligația principală a fost executată integral înainte de pronunțarea hotărârii, judecătorul va lua act de achitarea datoriei și va respinge capătul de cerere privind încasarea sumei de 5 000 lei, întrucât nu mai constituie un obiect litigios actual.

În conformitate cu prevederile art. art. 94, 236, 238-241, 276^2-276^4, 362 alin. (1) CPC al RM, judecătorul,

hotărăște:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Sergiu Munteanu în interesele reclamantului SRL „Vincuvin” către SRL „Fortus” cu privire la încasarea datoriilor și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la SRL „Fortus”, IDNO: 1004600004104, cu sediul în mun. Chișinău bd. Grigore Vieru nr. 5, în beneficiul SRL „Vincuvin”, IDNO: 1017600046573, cu sediul în mun. Chișinău, bd. Constantin Negruzzi nr. 1, ap. 55, dobânda de întârziere legală în sumă de 192,60 lei formată în urma neachitării datoriei conform facturii fiscale EAX000154897 din 30.04.2025, taxa de stat la înaintarea acțiunii în sumă de 257,68 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă 2 000 lei, iar în total suma de 2 650,28 (două mii șase sute cinzeci, 28) lei.

În partea încasării datoriei de bază, cerințele se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător
Țurcanu Radu